

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 14Csp/118/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517205229
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2020:2517205229.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v spore žalobcu: MINIHOTOVOST, SE, so sídlom náměstí T. G. Masaryka 2392/17, 690 02 Břeclav, Česká republika, IČO: 043 55 211, zastúpeného: Mgr. Barborou Korenecovou, advokátkou so sídlom Slnecná 765/3, Malinovo proti žalovanému: Z. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S.. G. X, K., o zaplatenie 100,- eur s príslušenstvom a zmluvnej pokuty, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 100,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 100,- eur od 06.01.2015 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalobu o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12,-eur z a m i e t a .
- III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 78,58 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 22.11.2017 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 100,- eur spolu s úrokom z omeškania výške 5,05 % ročne zo sumy 100,- eur od 06.01.2015 do zaplatenia a zmluvnej pokuty vo výške 12,-eur.
2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že zlúčením obchodnej spoločnosti MINIHOTOVOST, a.s. so sídlom Příkop 843/4, Zábřovice, Brno, Česká republika, IČ: 04355211, ktorá v rámci cezhraničnej fúzie zmenila svoju právnu formu na európsku akciovú spoločnosť MINIHOTOVOST, SE a obchodnej spoločnosti MINIHOTOVOST, a.s. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 852 453, v postavení pri cezhraničnej fúzii prišlo k zlúčeniu nástupníckej spoločnosti a zanikajúcej spoločnosti, pričom zanikajúca spoločnosť zanikla bez likvidácie a celé jej imanie prešlo na nástupnícku spoločnosť.
3. Uplatnený nárok odôvodnil titulom dlhu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX, s tým, že úver žalovanému poskytnutý na základe registrácie na webovom sídle www.minipozicka.sk <<http://www.minipozicka.sk>> a žiadosti o poskytnutie sumy 100,- eur. Pri registrácii žalovaný uviedol svoje údaje, potvrdil súhlas so zmluvou o úvere, všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru a potvrdil aj pravdivosť ním zadaných údajov. Zmluva bola uzavretá dňa 01.12.2014 (pozn. súdu - správne malo byť uvedené 26.9.2014), táto sa spravuje zákonom č. 129/2010 Z.z.. Žalovaný sa zaviazal vrátiť sumu 100,- eur spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 28,-eur (ako odplata), t.j. celkovo zaplatiť 128,-eur , a to do 28 dní od poskytnutia úveru Dlž žalovaného sa stal splatným dňa 29.12.2014. Taktiež žalobca uviedol, že v zmysle čl. 18 bol oprávnený upozorniť dlžníka na omeškanie so splátkou úveru písomne, mailom alebo SMS. Na upozornenie je oprávnený požadovať úhradu 3,- eurá. Žalovanému zaslal žalobca 4 upomienky na ktoré nereagoval, čím žalovanému vznikla povinnosť uhradiť sumu 12,-eur. Žalovaný nevykonal ani čiastočnú úhradu.

4. Čo sa týka prostriedkov procesného útoku, žalobca okrem vyššie uvedených skutkových tvrdení označil v žalobe tieto dôkazy: plnomocenstvo, výpis z obchodného registra žalobcu, zmluva o spotrebiteľskom úvere, všeobecné podmienky poskytnutia úveru.

5. Žalovaný sa k doručenej žalobe (doručenej mu dňa 22.11.2018) písomne nevyjadril, prostriedky procesnej obrany neuplatnil žiadne.

6. Okresný súd Piešťany rozhodol vo veci samej rozsudkom pod sp. zn. 14Csp/118/2017 zo dňa 24. januára 2019 tak, že výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Zamietnutie žaloby súd prvej inštancie právne odôvodnil tým, že existencia práva veriteľa (žalobcu v danom prípade) domáhať sa vrátenia finančných prostriedkov od dlžníka (žalovaného v danom prípade) je podmienená poskytnutím týchto finančných prostriedkov dlžníkovi. Až po tom, čo si veriteľ splní svoju povinnosť poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky, môže pristúpiť veriteľ k uplatneniu si svojho práva voči dlžníkovi na ich vrátenie. Z predložených listinných dôkazov predložených žalobcom však poskytnutie finančných prostriedkov žalovanému ako dlžníkovi podľa súdu preukázané nebolo. Splatnosť úveru bola v zmluve určená lehotou 28 dní odo dňa poskytnutia úveru, žalobca však nepreukázal, ktorým dňom boli, resp. či vôbec boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky titulom úveru, nemožno preto hovoriť ani o splatnosti tejto pohľadávky. Navyše žalobca ani len netvrdil, ktorým dňom mali byť tie peňažné prostriedky žalovanému poskytnuté. Súd prvej inštancie preto vyhodnotil žalobu ako nedôvodnú, keď žalobca ako subjekt zodpovedný za úspešnosť v spore, neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu podstatnej skutočnosti, a to poskytnutia peňažných prostriedkov žalovanému, na ktorú ju naviazané právo domáhať sa vrátenia úveru, a preto súd jeho žalobu zamietol čo do požadovanej istiny i k nej požadovaného príslušenstvo v podobe úrokov z omeškania.

7. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal odvolanie žalobca. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Trnave (ďalej len ako „odvolací súd“) uznesením pod č.k. 11Co/100/2019 - 76 zo dňa 24. septembra 2019 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v uznesení uviedol, že zistil, že žalovaný nepoprel skutkové tvrdenia strany uvádzané v žalobe o tom, že mu na základe úverovej zmluvy bol poskytnutý úver v sume 100 eur, vrátenia ktorej sa žalobca žalobou domáhal, nepoprel ani tvrdenia o doručení štyroch upomienok, ktoré žalobca spoplatnil spolu sumou vo výške 12 eur. Odvolací súd bol názoru, že súd prvej inštancie svojím postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pochybenie súdu spočíva v tom, že žalobu zamietol bez pojednávania, hoci žalobca nemal žiadnu vedomosť, že by niektoré skutkové tvrdenia medzi stranami boli sporné, pretože v danom prípade sa žalovaný k veci vôbec nevyjadril a súd svoj názor v konaní pred vydaním rozhodnutia neprezentoval ani v rámci prípadného predbežného prejednanie sporu a ani vo veci nevytýčil pojednávanie, na ktorom by umožnil žalobcovi právne argumentovať a rozhodnutie súdu ovplyvniť. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie nemal žiadnu možnosť spoznať názor súdu a prípadné jeho pochybnosti ohľadom presvedčivosti žaloby, v dôsledku čoho nemohol účinne realizovať procesné práva, ktoré mu podľa zákona príslúchajú. Nemal možnosť a ani žiadny dôvod prípadné nejasnosti súdu vysvetliť a nemal možnosť ani žiadny dôvod produkovať žiadne dôkazy na podporu svojich tvrdení, ktoré nepovažoval za sporné a preto rozhodnutie súdu o zamietnutí jeho žaloby môže byť pre neho prekvapivé. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude podľa odvolacieho súdu opätovne vec preskúmať, zaoberať sa vecnou a právnou správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov na istinu, úroky a zmluvnú pokutu.

8. Podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

9. Súd po vrátení veci (odvolacím súdom) na ďalšie konanie a nové rozhodnutie nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie na deň: 21.01.2020 o 10:30 hod. Na pojednávanie boli predvolaní: zástupca žalobcu a žalovaný, títo sa na pojednávanie nedostavili, zástupca žalobcu žiadal ospravedlniť svoju neúčasť na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti, žalovaný svoju neúčasť neospravedlnil. Súd rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti strán sporu, nakoľko ich účasť na pojednávaní nepovažoval za nevyhnutnú a otvoril pojednávanie (§ 180 CSP). Súd určil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, taktiež uviedol svoje predbežné právne posúdenie veci (§ 181 ods. 2 CSP).

10. Súd vykonal dokazovanie listinami: výpisom z obchodného registra na žalobcu, zmluvou o úvere, všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, rozhodcovskou zmluvou a zistil tento skutkový stav veci:

11. Z výpisu z obchodného registra Českej republiky na žalobcu súd zistil, že predmetom činnosti je poskytovanie alebo sprostredkovanie spotrebiteľského úveru. Súčasne zistil, že žalobca je nástupníckou spoločnosťou po zaniknutej spoločnosti (bez likvidácie): MINIHOTOVOSTĚ, a.s., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 852 453.

12. Zo zmluvy o úvere č. XXXXXX zo dňa 01.12.2014 súd zistil, že táto bola uzatvorená prostredníctvom elektronickej komunikácie medzi veriteľom MINIHOTOVOSTĚ, a.s., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 852 453 a žalovaným ako spotrebiteľom podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Veriteľ sa zaviazal na žiadosť spotrebiteľa poskytnúť spotrebiteľovi krátkodobý bezúčelový úver, a to najneskôr do 2 pracovných dní odo dňa uzavretia zmluvy odpísaním peňažnej čiastky, zodpovedajúcej výške úveru z účtu veriteľa, špecifikovaného na webovej stránke veriteľa v prospech účtu spotrebiteľa, uvedeného v elektronickej žiadosti o poskytnutie úveru, vygenerovanej na webovej stránke a spotrebiteľ sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa, spojené s úverom, vo výške 100,- eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku 128,- eur. Spotrebiteľ podaním žiadosti o poskytnutie úveru, ako aj následne uzavretím zmluvy žiadal veriteľa o poskytnutie úveru. Celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom boli vo výške 28,- eur. Spotrebiteľ sa v zmluve zaviazal zaplatiť celkovú čiastku do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru na účet veriteľa špecifikovaný na webovej stránke. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú, t. j. do splnenia práv a povinností z nej vyplývajúcich. Spotrebiteľ uzavretím zmluvy vyhlásil, že súhlasí s obsahom zmluvy, bol pred uzavretím zmluvy oboznámený s všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru (ďalej len „VPPÚ“), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať.

13. Podľa bodu 10. VPPÚ zmluva je uzavretá vygenerovaním elektronickej verzie spotrebiteľovi v užívateľskom profile spotrebiteľa, a to iba po schválení odoslanej žiadosti o úver spotrebiteľa veriteľom. Podľa bodu 11 VPPÚ, zmluvou sa veriteľ zaväzuje na žiadosť spotrebiteľa a bez akýchkoľvek ďalších podmienok poskytnúť spotrebiteľovi krátkodobý, bezúčelový úver v lehote, uvedenej v zmluve, prevodom na účet spotrebiteľa, vedený v banke, alebo v pobočke zahraničnej banky so sídlom na území Slovenskej republiky a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa, spojené s úverom, v lehote, uvedenej v zmluve. Závazok veriteľa poskytnúť spotrebiteľovi úver je splnený odpísaním čiastky, zodpovedajúcej úveru, z účtu veriteľa, vedeného v banke alebo v pobočke zahraničnej banky, so sídlom na území Slovenskej republiky, uvedeného na webovej stránke, v prospech účtu spotrebiteľa. Veriteľ je oprávnený odmietnuť poskytnutie úveru v prípadoch, keď po uzavretí zmluvy a pred poskytnutím úveru zistí, že spotrebiteľ porušil ktorúkoľvek z jeho vyhlásení podľa zmluvy a VPPÚ alebo existuje akákoľvek skutočnosť, spochybňujúca schopnosť spotrebiteľa plniť záväzky zo zmluvy. Ak nastane dôvod na odmietnutie poskytnutia úveru, veriteľ je o odmietnutí poskytnutia úveru povinný informovať spotrebiteľa a súčasne od zmluvy odstúpiť. Podľa bodu 18. VPPÚ je veriteľ oprávnený požadovať od spotrebiteľa vo forme zmluvnej pokuty paušálnu náhradu nákladov spojenú s upomienkou vo výške 3 eur za každú upomienku.

14. Podľa rozhodcovskej zmluvy zo dňa 01.12.2014 uzatvorenej medzi totožnými subjektmi ako pri zmluve úvere, všetky spory vzniknuté zo zmluvy o úvere č. XXXXXX zo dňa 01.12.2014 budú riešené a) pred Stálym rozhodcovským súdom, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde.

15. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2014 (ďalej len „ZoSÚ“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

16. Podľa § 1 ods. 2 ZoSÚ, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej

platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

17. Podľa § 1 ods. 3 písm. l) ZoSÚ, spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

18. Podľa § 2 písm. a), b), c), d) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

c) iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 24 ods. 1 ZoSÚ, na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta, § 2, 3 a 4, § 6 až 8, § 9 ods. 1, 2, 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

20. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinností nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

22. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

23. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

26. Po vykonanom dokazovaní z listinných dôkazov predložených žalobcom súd dospel k právnomu záveru, že žaloba bola podaná dôvodne len v rozsahu uvedenom vo výroku I. tohto rozsudku a nedôvodne v rozsahu uplatňovanej zmluvnej pokuty vo výške 12-eur. Poukazom na ustanovenie § 151 ods. 1 CSP, viazaný pritom právnym názorom odvolacieho súdu, súd uvádza, že žalovaný nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu uvádzané v žalobe o tom, že mu na základe úverovej zmluvy bol poskytnutý úver v sume 100,- eur. Za daného stavu súd vo vzťahu k požadovanej sume istiny 100,- € s príslušenstvom uvádza, že dokazovaním bolo preukázané, že spoločnosť: MINIHOTOVOSTĚ, a.s., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 852 453 a žalovaný uzatvorili dňa 01.12.2014 úverovú zmluvu, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky vo výške 100,-€ (nepopreté

žalovaným), ktoré sa žalovaný zmluvne zaviazal vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené s úverom vo výške 28,- eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku 128,- eur, do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru na účet veriteľa špecifikovaný na webovej stránke. Súd, prejednávajúc vec sporovú, v ktorej bolo povinnosťou strán sporu tvrdiť určité skutočnosti a tieto v konaní preukázať, nemal v konaní zo strany žalovaného preukázané, že by tento svoj záväzok voči žalobcovi plnil, žalovaný bol v konaní pasívnym, tvrdenia žalobcu žiadnym spôsobom nerozporoval. Súd preto žalobe v rozsahu vymedzenom výrokom I. vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 100,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 100,- eur od 06.01.2015 do zaplataenia. Splatnosť úveru bola dňom 29.12.2014 a keďže žalovaný ako dlžník svoj dlh nesplnil, dostal sa v zmysle § 517 ods. 1 OZ do omeškania, preto nárok žalobcu na priznanie aj úroku z omeškania bol dôvodný, uplatnený úrok z omeškania je v súlade s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Vo vzťahu k aktívnej legitimácii žalobcu súd odkazuje na odôvodnenie tohto rozsudku obsiahnuté v bode 2.

27. Za nedôvodnú však súd považoval žalobu na zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 12,-€, predstavujúcu paušálnu náhradu za 4 upomienky žalobcu po 3,-eurá, uplatnené v zmysle bodu 18. VPPÚ. Nesporným je, že v danom prípade mal právny vzťah charakter spotrebiteľského charakteru. V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis (nález Ústavného súdu Českej republiky z 11. novembra 2013, sp. zn. I.ÚS 3512/2011). Podľa názoru súdu obchodné podmienky, resp. úverové podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť predovšetkým na to, aby nebolo potrebné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak nemôžu slúžiť na to, aby do nich dodávateľ zakomponoval často v neprehľadnej a skrytej forme dojednanie o poplatkoch, úrokových sadzbách. Nakoľko v danom prípade tomu tak nebolo, súd vyhodnotil uplatnenú zmluvnú pokutu ako nedôvodnú, a žalobu v tejto časti preto zamietol. Na uvedené právne posúdenie nemala vplyv nespornosť doručenia upomienok žalovanému.

28. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že žalobcovi priznal čiastočný nárok na náhradu trov konania voči žalovanému, pričom pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z ustanovenia § 255 ods. 2 CSP, teda z pomeru úspechu a neúspechu strán sporu vo veci. Žalobca je tou stranou sporu, ktorá má čiastočný úspech vo veci, pričom k tomu záveru súd dospel na základe toho, že žalobca sa domáhal zaplataenia sumy 112,- € s príslušenstvom, no súdom mu bola priznaná suma 100,- € s príslušenstvom, čomu zodpovedá úspech žalobcu 89,29 % a úspech žalovaného (neúspech žalobcu) 10,71 %. Čistý úspech žalobcu potom predstavuje 75,58 % (89,29 % - 10,71 %), keď od úspechu žalobcu bolo potrebné odrátať úspech žalovaného. Súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP rozhodol len o nároku na náhradu trov konania, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Piešťany, v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Z každého podania musí byť zrejmé, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolačné dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).